

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - မေနှင်းစိုး

ဂိမ်းဟာတာ တောရဝိညာ

(နိုင်းယန်)

(Chapter 91 - 105)

စာစဉ် - ၇

အပိုင်း (၉၁)
တုန်ခါနေသာ မိုင်လို အိမ်

မြေခွေးလေးဟာ ဆုံးဖြတ်ချက်မချမီ ခဏလောက် တွေဝေနေပါသေးတယ်။ သူဟာ အနောက်ကိုလှည့်ကာ အသင်းသားတစ်ယောက်ချင်းစီကို သေချာလိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ၎င်းတို့ရဲ့ တီးတိုးစကားတွေကို အကြည့်တစ်ချက်နှင့် ငြိမ်သက်စေခဲ့ပါတယ်။

မြေခွေးလေးဟာ သူ့အသင်းကို ဘယ်လောက်ထိ အာဏာသက်ရောက်သလဲဆိုတာ ထို အဖြစ်တစ်ခုထဲနှင့်တင် သိသာစေပါတယ်။

[အားလုံးပဲ နားထောင်ကြပါ။ ကြွနုပျက် အသင်းကို ပယ်ဖျက်ပြီး ညီကို နိုင်းယန် က သင်တို့ကို အသင်းတစ်ခု ဖွဲ့ပြီး ပြန်ခေါ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီနေ့တော့ သူဟာ ကျွန်တော့်အစား အသင်းခေါင်းဆောင်အဖြစ် နေမှာပါ။] မြေခွေးလေးက အသင်းသားတွေကို အသိပေးလိုက်ပါတယ်။

ထို ကြော်ငြာချက်အပြီးမှာ ကစားသမားတွေကြားမှာ နောက်ထပ် ပွက်လောညံ့တဲ့ ဆူညံသံတွေ ထပ်ပြီး ထွက်ပေါ်လာပြန်ပါတယ်။ အချင်းချင်း တုန်လှုပ်စွာ ကြည့်နေကြပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ အသင်းခေါင်းဆောင်က သူစိမ်းတစ်ယောက်ကို ထို ရှင်းလင်းပွဲမှာ ဦးဆောင်ဖို့အတွက် ခေါင်းဆောင်နေရာကို လွှဲပေးခဲ့တာပဲ။ ဒါဟာ ပထမဆုံးဖြစ်ရပ် နှင့် အတွေ့အကြုံပုံဖြစ်ပါတယ်။ ထိုသူက အသင်းတစ်ခုလုံးကို လက်စဖျောက်ပစ်စေခဲ့ရင်ကော ..? ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်လာခဲ့ရင် သူတို့အားလုံး ကျွမ်းကျင်မှုအမှတ် ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းဆီ

ဆုံးရှုံးရမှာ မို့လား ?

[ခေါင်းဆောင် အဲဒါ ရွေးချယ်မှု မှန်ပါ့မလား ..? ပြန်စဉ်းစားပါဦးလား]

[ဟုတ်တယ် ပြန်စဉ်းစားပေးပါ။ ကျွန်တော်တို့အကုန်လုံး သုတ်သင်ခံလိုက်ရရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ?]

[သူ့စွမ်းရည်ကို ယုံလို့ရလို့လား ..? သူ့မှာ အရင်ကရော ဒါမျိုးသွားဖူးလို့လား ..?]

[ငါက အဆင်ပြေတယ်ဆိုရင် အဲဒါက အဆင်ပြေလို့ပါပဲ။ ပေါက်ကရတွေ ပြောနေတာ တော်လောက်ပြီ။ ဖိတ်ခေါ်မှုကို မြန်မြန် လက်ခံလိုက်ကြ။ ညီကို နိုင်း ရဲစကားတွေကို ငါ့ရဲ စကားတွေလိုပဲ နားထောင်စေချင်ပါတယ်။ အကယ်၍ မင်းတို့ဟာ နားထောင်ဖို့ ငြင်းဆန်နေဦးမယ်ဆိုရင်တော့ အသင်းထဲက ထုတ်လိုက်တဲ့အခါမှာ လာပြီးအပြစ်မတင်ကြပါနဲ့။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်က ဒီတိုက်ပွဲမှာ အားစိုက်မထုတ်ပဲ သုတ်သင်ရှင်းလင်း ခြင်း ကို ကျရှုံးစေခဲ့ရင်လည်း နောက်ထပ် ဖြစ်လာမယ့် အကျိုးဆက်ကို ကြိုတွေးထားစေချင်ပါတယ်။] မြေခွေးလေးဟာ တင်းကြပ်စွာ ပြောဆိုလိုက်ပါတယ်။ သူဟာ ရိုးရှင်းတဲ့ စည်းမျည်းလေးတွေကို လိုက်နာတတ်တဲ့ သူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ မကျွမ်းကျင်ဘူးဖို့ ယူဆထားတဲ့ အရာတစ်ခုအပေါ်ကို မှီခိုမနေသလို သူယုံကြည်ထားတဲ့ အရာကိုလည်း ဘယ်တော့မှ သံသယမဖြစ်နေပါဘူး။ တကယ်လို့ နိုင်းယန် သာ အသင်းခေါင်းဆောင်အဖြစ် နေခဲ့မယ်ဆိုရင်လည်း မြေခွေးလေးဟာ သူ့အပေါ်မှာ ယုံကြည်နေဖို့က အရေးကြီးပါတယ်။ ထို့အပြင် သူ့ကို အမိန့်အာဏာ အကုန်လွှဲအပ်ထားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

တာရန့်သစ်တောကို သွားတဲ့အခါတုန်းက ရိုက်ထားတဲ့ ဗီဒီယိုဖိုင်ကို ကြည့်ပြီးနောက်မှာ မြေခွေးလေးဟာ ထိုလူဟာ ဆန်းကြယ်မှုတစ်ခုခုကို

ဖုံးကွယ်ထားတဲ့ သူတစ်ယောက် ထူးချွန်တဲ့ သူတစ်ယောက်လို့ ယူဆထားပါတယ်။

သူတို့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဟာ ထိုကဲ့သို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာဆိုရင်လည်း သူတို့ဟာ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို လက်ခံရုံကလွဲ လို့ တခြားရွေးချယ်စရာမရှိပါဘူး။ ပြီးတော့လည်း စိတ်ပျက် သံသယဝင်နေတဲ့ ကစားသမားတွေဟာလည်း တိတ်တဆိတ်ပဲ နေနေကြရပါတယ်။ သူတို့ခေါင်းဆောင်ပေးတဲ့ အမိန့်ဟာ သူတို့ကို အသင်းကနေ ထုတ်ပယ်ချင်လို့ ပေးတဲ့ အမိန့်မဟုတ်ပဲ လိုက်နာစေချင်လို့ ပေးတာလို့ နားလည်ထားကြပါတယ်။ အစပိုင်းတုန်းကတော့ မြေခွေးလေးဟာ လက်အောက်ငယ်သားတွေကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ် အမိန့်ပေး တင်းကြပ်လေ့ရှိပါတယ်။

နိုင်ငံယန် ဟာ ခေါင်းကို အသာ ငြိမ်လိုက်ပြီး လက်ခံလိုက်ပါတယ်။ စည်းကမ်းနှင့် ခွန်အားနှစ်ခုစလုံးဟာ မြင့်မြတ်သော အင်ပါယာ လက်ရွေးစင်အဖွဲ့နှင့် ယုလန် (ငှက်မွေးပြာ) တို့အသင်းဟာ လုံးဝကို ကွာခြားလှ ပါတယ်။ လေထုနှင့် စွမ်းရည်တို့ရဲ့ ကွဲပြားမှုတို့ဟာ အလွယ်တကူ သိမြင်နိုင်ပါတယ်။ အားလုံးကို မကြည်သလို လိုက်ကြည့်နေသည့် ချန်ဘို လို လူပိုကောင်မျိုး လုံးဝမရှိတာ သေချာပါတယ်။ သူခိုးအများစုဟာ နိုင်ငံယန် နှင့် သဘောတူညီမှုယူလိုက်တဲ့ သူတို့ခေါင်းဆောင်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် စိတ်မသက်မသာဖြစ်နေကြပေမယ့်လည်း သူတို့ဟာ မကျေနပ်ကြောင်းကို အသံတောင် မဟကြပါဘူး။

ကွန်ပျူတာစနစ် - မြေခွေးငပျင်းလေး မှသင်၏ အသင်းကို ချိတ်ဆက်လိုက်ပါပြီ။

ကွန်ပျူတာစနစ် - ကျောက်တုံး မှ သင်၏ အသင်းအား ဝင်ခဲ့ပါပြီ။

အချိန်ခဏကြာပြီးနောက်မှာ အသင်းသား အယောက် ၃၀ လုံးဟာ သူ့

အသင်းထဲကို ရောက်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်းယန် ဟာ အသင်းရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော်လည်း အားလုံးဟာ မြင့်မြတ်သောအင်ပါယာ အသင်းရဲ့ နာမည် အောက်မှာပဲ ရှိနေပါတယ်။

[ကောင်းပြီလေ .. အခု မင်း စစ်ဆေးဖို့အလှည့်ပဲ။ မှော်ဆရာတွေ မင်းတို့ ရဲ့ မှော်ထိခိုက်မှုအစွမ်းကို ကြော်ငြာပေးကြပါ။ တိုက်ခိုက်ရေးသမားတွေ သင်တို့ရဲ့ ခုခံနိုင်စွမ်းကို ပြောပေးကြပါ။ ပြီးတော့ ဘုန်းတော်ကြီး တွေက သင်တို့ရဲ့ ပြန်လည်ကုစားနိုင်စွမ်းကို ပြောပြပေးကြပါ။]

အချိန်ခဏလေးအတွင်းမှာပဲ အသင်းသားအားလုံးဟာ သူတို့ရဲ့ အဆင့် တွေကို ကြော်ငြာပေးပြီး ဖြစ်ကြပါတယ်။ နိုင်းယန် ဟာ ထိုကစားသမား တွေရဲ့ သတင်းအချက်အလက်တွေကို လေ့လာလိုက်ပါတယ်။ သူတို့ အားလုံးရဲ့ လက်နက်ပစ္စည်းတွေဟာ လုံးဝကို ကောင်းမွန်လွန်းလှပါတယ်။ ကစားသမား ၃ ယောက်ကလွဲလို့ အားလုံးဟာ အထူးကျွမ်းကျင်အဆင့် အက်မိုတာ ရွံ့နွံတော့ကို ဝင်ဖို့အတွက် လိုအပ်ချက်အနည်းဆုံး လက်နက် ကိရိယာတွေ ရှိကြပါတယ်။ သူတို့မထွက်ခွာခင်မှာ နိုင်းယန် ဟာ ထို ကစားသမား ၃ ယောက်ကို စာလိပ်အနည်းငယ်ဝယ်ဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်ပါ တယ်။

[ကျွန်တော်တို့ လိုအပ်တာများရှိသေးလား ..? အားလုံးက ကျောက်ဖြစ်စေ ခြင်းအာ ဖြေဖျက်တဲ့ ဆေးရည်ကို လုံလုံလောက်လောက် ဝယ်ခဲ့ပြီးပါပြီ။]
မြေခွေးလေး ကမေးလိုက်ပါတယ်။ သူ့မှာ တိကျတဲ့ ကြိုတွေးတတ်တဲ့ အမှု အကျင့်ရှိနေပါတယ်။ ဒါဟာ အက်မိုတာ ရွံ့နွံတော့ကို သွားတဲ့အခါမှာ နိုင်း ယန် ဟာ အလွယ်အဆင့် နှင့် သာမန်အဆင့်ကို ဝင်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို သိထားတာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲ့လိုမှမဟုတ်ရင် သူက ထိုကစားသမား အချို့ကို ဘာအတွက်ကြောင့် စာလိပ်အချို့ကို ဝယ်ခိုင်းနေမှာလဲ ? သူတို့

အသင်းဟာ ထိုပစ္စည်းတွေ မဝယ်ပဲနှင့်လည်း ထိုအဆင့်လေးတွေကို အလွယ်ကူကူ သိမ်းပိုက်နိုင်ပါတယ်။

[ဘယ်တိုက်ခိုက်ရေးသမားမှာ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းစေတဲ့ အော်သံရှိသလဲ ဗျ ..?] နိုင်းယန် ဟာ အသင်းသားတွေ ကို တစ်ချက်ပိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး မေးလိုက်သော်လည်း တုန့်ပြန်မှုမရခဲ့ပါဘူး။

[ကျွန်တော့်မှာ ရှိပါတယ်။ နောက်တစ်ယောက်ကောရှိပါတယ်။]
မြေခွေးလေးက ပြန်ဖြေလိုက်ပါတယ်။ သူဟာ စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားပြီး နိုင်းယန် ရဲ့ ရုတ်တရက် အမေးကြောင့် အံ့အားသင့်သွား ခဲ့ရပါတယ်။ အက်မိုတာ ရွံ့နွံတော့ကို ရှင်းလင်းဖို့ အဲ့လောက်ထိ ကျွမ်းကျင်မှုအတတ်ပညာ အဆင့်အမြင့်ကြီး လိုအပ်လို့လား ..?

[ကောင်းပြီလေ မဆိုးပါဘူး။] နိုင်းယန် ကခေါင်းငြိမ့်လိုက်ပါတယ်။ သူဟာ မရှင်းပြပဲ ဘုန်းတော်ကြီးတွေကို ဆက်မေးခဲ့ပါတယ်။

[ပျက်ပျယ်စေခြင်း အမှတ်ကဘယ်လောက်ထိရှိကြလဲ ..?]

ဘုန်းတော်ကြီး ၅ ယောက်စလုံးဟာ သူတို့လက်တွေကို မြှောက်ပြီး ပြန်ဖြေလိုက်ကြပါတယ်။

မြေခွေးလေးဟာ တွေးတောတတ်တဲ့ သူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ ပျက်ပျယ်စေခြင်းစနစ်ဟာ အရမ်းကို အသုံးဝင်ပြီး သူ့ရဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးတွေဟာ ထိုအတတ်ပညာကို ဈေးအရမ်းမကြီးပဲ အလွယ်တကူရနိုင်တယ် ဆိုတာကို သိထားပါတယ်။ ပုံမှန်ဆိုရင် ထိုကဲ့လုပ်ရတဲ့အကြောင်းအရင်းကတော့ သူ့ရဲ့အသင်းဟာ တောင့်တင်းပြီး ထိုပျက်ပျယ်စေတဲ့ အတတ်ပညာစာအုပ်တစ်ခုကတင်ကို အတော်လေး ကုန်ကျနေပြီလေ။

[ဘုန်းတော်ကြီး ဘယ်နှစ်ယောက်လောက်မှာ မကောင်းဆိုးဝါး တွန်းကန်

တဲ့အတတ်ရှိလဲ ..?]

[တစ်ယောက်ပါပဲ ..] မြေခွေးလေး ကပြန်ဖြေလိုက်ပါတယ်။

နိုင်ငံယန် က မျက်ခုံးကျုတ်လိုက်တာကို မြင်တဲ့အခါ မြေခွေးလေးက အမူအရာ ပြောင်းသွားတာကြောင့် မေးလိုက်ပါတယ်။

[မလုံလောက်ဘူးလား ..?]

[ဒါဆို အမြင်ကန်းစေခြင်းကို ဖယ်ရှားတဲ့ အတတ်ပညာကော ..?]

[မရှိပါဘူး။]

[ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ မကောင်းဆိုးဝါးတွန်းလှန်ခြင်း စာအုပ် နှစ်အုပ် နဲ့ အမြင်ကွယ်ခြင်းဖယ်ရှားတဲ့ စာအုပ် တစ်အုပ်ဝယ်ဖို့လိုလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ အရိပ်ဘုန်းတော်ကြီးကလည်း မရွေ့နိုင်အောင် ပြုလုပ်တဲ့ အတတ်ပညာကို လေ့လာထားရင်ကောင်းမယ်။ ဒါပေမယ့် ကံမကောင်း ချင်တော့ အဲ့အတတ်စာအုပ်က အရမ်းကို ရှားပါးလွန်းတယ်။ မရှိရင်တောင် ကျွန်တော်တို့ ရအောင် လုပ်ထားမှ ဖြစ်မယ်။]

[ကျွန်တော့်အသင်းထဲက အရိပ်ဘုန်းတော်ကြီးက မလှုပ်ရှားအောင်လုပ်တဲ့ ပညာကို လေ့လာထားပြီးပါပြီ။ မကောင်းဆိုးဝါးတွန်းကန်တဲ့ အတတ်နဲ့ အမြင်ကွယ်စေခြင်းအတတ်ကို ဖယ်ရှားတဲ့ အတတ်ကတော့ သူတို့ကို သွားဝယ်ခိုင်းလိုက်ပါ့မယ်။ နာရီဝက်လောက်တော့ အချိန်ပေးပါဦး။]

[ကျွန်တော်လည်း ပစ္စည်းတစ်ချို့ဝယ်စရာရှိသေးတယ်။ တကယ်လို့ အစ်ကိုကြီးတို့ ဝယ်ပြီးသွားရင် ကျွန်တော့်ကို လှမ်းအကြောင်းကြားပေးပါ။]

နိုင်ငံယန် ဟာ ထို မြေအောက်စခန်းကို ရှင်းလင်းတဲ့အခါမှာ မရှိမဖြစ် လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုကို သတိရသွားခဲ့ ပါတယ်။ သူတို့စကားဝိုင်းပြီး

နောက်မှာ သူဟာ ပို့ဆောင်ဆက်သွယ်ရေးနေရာကနေ အရှေ့မြောက်အရပ်
ကို ဦးတည်သွားလိုက်ပါတယ်။

နိုင်ငံယန် ဟာ အစောပိုင်းအဆင့်တွေမှာ အရမ်းကို လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းနှစ်ခု
ကို ဝယ်ချင်နေပါတယ်။ မြေအောက်စခန်းအတွက်သာမဟုတ်ရင် ထိုအရာ
ကို သူလုံးဝသတိရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ကာလို့မြို့ရဲ့ အရှေ့မြောက်အရပ်ဟာ ကြီးမားတဲ့ ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်ဒေသ
တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ လမ်းတလျှောက်မှာ အဆောက်အဦ
အပျက်အစီးတန်းတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ ထို ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်ရဲ့
နေရာတိုင်းကို လမ်းကြိုလမ်းကြားလေးတွေကနေ ပတ်သွားလို့ရပါတယ်။
ထိုနေရာရဲ့ အဆောက်အဦ တည်ဆောက်ပုံတွေက အရမ်းကို ရှုပ်ထွေးလွန်း
လှပါတယ်။ ထိုနေရာကြီးက ကြီးမားတဲ့ ဝက်ပါကြီးနှင့် ဆင်တူပြီး လမ်း
တွေထဲကို အလွယ်တကူဝင်လာတဲ့ မည်သည့်ကစားသမားမဆို ထို
လမ်းကြောင်းကျဉ်းကျဉ်းလေးတွေ ထဲမှာပဲ လမ်းပျောက်သွားတတ်ပါ
တယ်။ အကြီးဆုံးလမ်းကြီးကတောင် ၂ မီတာ အကျယ်ရှိပြီး လမ်းကြို
လမ်းကြားလေးတွေဟာ လူတစ်ယောက်စာ ဝင်လို့ရပါတယ်။

နိုင်ငံယန် ဟာ ထိုမြေလိမ်မြေကောက် နှင့် အသက်ရှူကြပ်စရာကောင်း
လမ်းကြောင်းတွေကို ဖြတ်လျှောက်သွား လိုက်ပါတယ်။ ထိုလမ်းတွေကို
ကျောက်ပြားတွေနှင့် ခင်းထားပြီး အဆောက်အဦတွေရဲ့ ဘေးနားမှာ
အမှိုက်တွေကို ပုံထားကြပါတယ်။

တကယ်လို့များ ငါရှာနိုင်ခဲ့ရင် ..

နိုင်ငံယန် ဟာ ခဏလောက်တွေဝေနေပါတယ်။

လမ်းတွေထဲမှာ များစွာသောလူအုပ်ကြီးဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
အချင်းချင်း ချိတ်ဆက် စကားတွေ ပြောနေကြပါတယ်။ ထိုနေရာကို မလာ

ဖြစ်ခဲ့တာ ကြာပြီးဖြစ်တာကြောင့် ထိုပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး သိပ်မသဲမကွဲဖြစ်နေပါတယ်။ မှတ်ဉာဏ်တွေက သိပ်ပြီးမရေရာတာကြောင့် လမ်းတလျှောက်ကို တသမ်းကရမ်းနှင့် ဝေဝေဝါးဝါး ဖြစ်နေပါတယ်။

သူလိုက်ရှာနေတဲ့ နေရာက အရမ်းကို ဝေးလွန်းလှတာကြောင့် ဒါဟာ သာမန်ကိစ္စလေးတစ်ခုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အထူးသဖြင့် ထိုနေရာကိုသွားရမယ့် လမ်းကြောင်းကို သာမန်ပဲ သိထားတာကြောင့်ပါ။

ထိုဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်ထဲမှာ ပုန်းကွယ်နေတာကတော့ လျှို့ဝှက်စတိုးဆိုင်လေးတွေပဲဖြစ်ပါတယ်။ ထိုနေရာမှာ ရောင်းတဲ့ ပစ္စည်းတွေဟာ အရမ်းကို ကောင်းလွန်လှသော်လည်း ထိုအရာတွေက အရမ်းဈေးကြီးလွန်းလှပါတယ်။ သူ့ရဲ့အရင်အတိတ်ဘဝတုန်းက ထိုနေရာကို သူကိုယ်တိုင် နှစ်ခေါက် သုံးခေါက်သာ ရောက်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ အထူးသဖြင့် အက်မိုတာ ရွံနံတောကို သွားဖို့ပြင်ဆင်တဲ့အခါမှာ လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းလေးကို ဝယ်ရတဲ့အခါမှာပေါ့။ ထိုမြေအောက်စခန်းကို သွားဖို့ ပြင်ဆင်တဲ့အချိန်ကြာမှ စတိုးဆိုင်လေးတွေအကြောင်းကို အမှတ်ရသွားခဲ့တာပါ။

ထိုလမ်းတွေတလျှောက်မှာ ၁၀ မိနစ်လောက် ပတ်ချာလှည့်သွားနေခဲ့ပြီး အကြိမ်ကြိမ် လမ်းကြောင်းတွေ မှားနေခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ လမ်းကြောင်းအမှန်နှင့် နေရာအမှန်ကို ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။ ကြီးမားတဲ့ သစ်သားဂိတ်ကြီးတစ်ခုအပေါ်က ဆိုင်းဘုတ်အကြီးကြီးကို ငေးကြည့်လိုက်တယ်။

မိုင်လို ၏ ယမ်းခါနေသာအိမ်

ဒီနေရာလို့တော့ထင်မိသား

နိုင်ငံယန် ဟာ အ နည်းငယ်တွေဝေနေပါတယ်။ ထိုကဲ့သို့နာမည်မျိုးကို

သေချာမမှတ်မိတာကြောင့် ခဏလောက် စဉ်းစားနေခဲ့ပါတယ်။

မဟုတ်ဘူး။ ဒီဟာ နေရာအမှန်ပဲ။

နိုင်ငံယန် ဟာ သူ့ကိုယ်သူ သေချာစေခဲ့ပြီး ဂိတ်တံခါးကို ဖြေးဖြေးချင်းဖွင့်လိုက်ကာ အတွင်းအိမ်ဝန်းအတွင်းကို ရောက်တဲ့အခါမှာ ပျက်စီးနေတဲ့ အဆောက်အဦကြီးကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

သူ့ရဲ့မှတ်ဉာဏ်တွေဟာ ရှင်းလင်းလာခဲ့ပါပြီ။ နေရာမှန်ကို ရှာတွေ့သွားခဲ့တာပဲ။

သူဟာ မှောင်မိုက်နေတဲ့ ဟောခန်း လမ်းတလျှောက်ကို လျှောက်သွားခဲ့ပြီး လှေကားကနေ ဆင်းလိုက်ပြီး အတွင်းပိုင်း မြေအောက်ခန်းထဲကို ဆင်းသွားခဲ့လိုက်ပါတယ်။ မြေအောက်ခန်းထဲမှာ မှော်မီးအိမ်လေးဟာ လင်းနေခဲ့ပြီး ဝါကျင့်ကျင့်အရောင်က အခန်းထဲမှာ ထွန်းလင်းနေခဲ့ပါတယ်။

ဒါဟာ မြေအောက်ခန်းဆိုတာထက် အမှိုက်သရိုက်တွေပြတဲ့ အခန်းလို့ ခေါ်တာ ပိုပြီးသင့်တော်ပါတယ်။ နံရံတွေမှာ စင်တန်းတွေထိုးထားပြီး ကုန်ပစ္စည်းတွေ နှင့် များစွာသော ဆေးရည်ဘူးတွေဟာ အစိမ်း၊ အပြာ၊ အနီ နှင့် ရောင်စုံစီတန်းထားပါတယ်။

ထိုနေရာမှာ ပေါက်ပြဲနေတဲ့ ဝတ်ရုံကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး မသပ်မရပ်နှင့် အရိုးပေါ်အရေတင် အဖိုးကြီး တစ်ယောက် ဟာ လက်ထဲမှာ ဆေးပုလင်းကို ကိုင်မြှောက်လှုပ်ခါရင်း စမ်းသပ်နေတာကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ထိုလူကြီးဟာ နိုင်ငံယန် လှေကားကနေ ဆင်းလာတာကို မြင်လိုက်တဲ့အခါ ..

[ဘာလိုချင်လို့လဲ ..?] လို့မေးလိုက်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ကြိုဆိုပုံက ခမ်ကြမ်းကြမ်းအသံကြီးနှင့် မကြည်သလိုကြီးပါ။

ထို့နောက်မှာ အမျိုးမျိုးသော အထူးပစ္စည်းတွေစုစည်းပြထားတဲ့

ပြတင်းပေါက်သေးသေးလေးဟာ နိုင်းယန့် အရှေ့မှာပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။
